

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 หมวด ๙ ว่าด้วยการปกครองท้องถิ่น มาตรา 287 ระบุว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหลาย ย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลังและมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะ นอกจากนี้ การกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง ให้มีกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ (กฎหมาย กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ. 2550 : 15) ดังต่อไปนี้

1. การกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริหารสาธารณูปะรัง ระหว่างรัฐ กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคู่ข่ายกันเอง
2. การจัดสรรสัดส่วนภายในและภาระระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคำนึงถึงภาระหน้าที่ของรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคู่ข่ายกันเองเป็นสำคัญ

เทศบาล (Municipality) คือ หน่วยการปกครองท้องถิ่นของไทยรูปแบบหนึ่งถือ กำเนิดขึ้นสมัยพระบาทสมเด็จพระปรมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 ท่านได้ทรงเริ่มน้ำเสื่อมเพื่อการจัดตั้งรูปแบบการปกครองรูปแบบเทศบาลขึ้น โดยตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะกรรมการนี้เพื่อศึกษาและวางแผนรูปแบบของเทศบาล แต่การวางแผนนี้ยังไม่สมบูรณ์ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งเทศบาล พ.ศ. 2475 ไม่ได้มีการดำเนินการต่อไป จนกระทั่ง พ.ศ. 2476 ได้มีการจัดตั้งเทศบาลขึ้นแต่ยังไม่ประกาศใช้ ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2476 รัฐบาลภายใต้การนำของ รองพล ป. พิมูลสงคราม ได้ตรากฎหมายและประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งเทศบาล พ.ศ. 2476 ถือเป็นพระราชบัญญัติเทศบาลฉบับแรก โดยมีพระราชบัญญัติจัดตั้งเทศบาล พ.ศ. 2476 ถือเป็นพระราชบัญญัติเทศบาลฉบับนั้นแรกโดยมี จุดมุ่งหมายมอบอำนาจให้ประชาชน ได้ปกครองตนเอง มีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง เป็นการเรียนรู้การปกครองในระบบประชาธิรัฐ ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2478 ได้มีการจัดตั้งเทศบาล ขึ้นเป็นครั้งแรก 35 แห่ง โดยยกฐานะจากสุขาภิบาลที่มีอยู่ในขณะนั้นและได้มีการแก้ไข ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกฎหมายหลายฉบับ กล่าวคือ ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2481 พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2487 และ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496

แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่) 11 พ.ศ. 2543 เทศบาลตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถือว่ามีฐานะเป็น
ทบทวนการเมือง มีสภาพเป็น นิติบุคคล มีหน้าที่ตามกฎหมายนี้และกฎหมายอื่นกำหนด
(สมบูรณ์ เดชสมบูรณ์สุข. 2545 :1-3)

การดำเนินการของเทศบาลทั้งด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงาน
งบประมาณและการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลหรือการดำเนินการภาครัฐขอบเขตที่กฎหมาย
กำหนดถือเป็นสิ่งที่มั่นคงได้ว่าเป็นกระบวนการบริหารการปกครองของรัฐที่ได้กระจาย
อำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเต็มรูปแบบการบริหาร การก่อตั้งนิติสัมพันธ์ต่อ
บุคคลภายนอก การจัดการด้านสาธารณูปโภคสาธารณูปการเพื่ออำนวยประโภชน์ต่อ
ประชาชนในท้องถิ่นหลายแห่งที่ประสบกับปัญหาด้านการดำเนินงานการจัดการและการ
บริหารงานของเทศบาลเป็นปัญหาที่เกิดจากการบริหารงานของเทศบาลประกอบกับกฎหมาย
ระเบียบคำสั่งและการสั่งการของส่วนกลางที่กำหนดกระบวนการดำเนินงานอย่างเป็นรูปแบบ
(Formation) จึงก่อให้เกิดปัญหาทั้งภายนอกและภายในหน่วยงานของตนเองอันเป็นภาพลักษณ์
ที่ไม่คงที่ประชาชนที่เลือกตั้งนายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาลทราบว่ากระบวนการ
การดำเนินงานที่ประชาชนได้ใช้อำนาจในการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งการกำหนดผู้แทนใน
การบริหารงานของท้องถิ่นจะเป็นการกระจายอำนาจตามแนวทางนโยบายแห่งรัฐตาม
เงื่อนรวมษ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 อย่างแท้จริงซึ่งจะถูกความคุณ
โดยกลไกของรัฐจากกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ ที่ขาดการประสานงานกับเทศบาลหรือ
เทศบาลกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อีกหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ล้วนแต่เป็นปัญหา
อุปสรรคที่ต้องศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรค อันจะนำไปสู่ระบบ
การกระจายอำนาจการปกครองไปยังท้องถิ่นอย่างแท้จริง โดยเทศบาลในฐานะที่เป็นองค์กร
บริหารส่วนท้องถิ่น ควรจะมีรายได้หลักในการบริหารและการพัฒนาจากภาษีที่จัดเก็บของ
ดังนั้นประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีจึงเป็นกุญแจสำคัญด้านงบประมาณของเทศบาล หาก
เทศบาลมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ก็จะทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งจะนำไปพัฒนาท้องถิ่น
ให้เจริญก้าวหน้าต่อไป (นารี นันตศิริกุล. 2545 : 1)

การจัดเก็บภาษีมีองค์ประกอบดังนี้คือ 1. โครงสร้าง (structure) เมื่อจากโครงสร้าง
การดำเนินการด้านการจัดเก็บภาษีมีลักษณะเป็นการบริการประชาชนซึ่งประชาชนเองก็
ต้องให้ความร่วมมือกับหน่วยงานของทางราชการ ที่ได้ให้อำนาจไว้ตามกฎหมายที่สามารถทำ
ได้ 2. บุคลากร (man) บุคลากรของแต่ละหน่วยมีหน้าที่จัดการหัก扣ที่จะต้องดำเนินการในอำนาจ
หน้าที่หักในการปฏิบัติงานซึ่งไม่สามารถที่จะมาปฏิบัติงานด้านนี้ได้อย่างเด่นที่

3.งบประมาณ (budget) งบประมาณในการดำเนินการให้บริการแก่ประชาชนมีไม่เพียงพอ เช่น ความพึงพอใจของบริการ การเข้าถึงแหล่งบริการ ความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวกของชุมชนและสถานที่ (place) สถานที่ใช้ในการจัดเก็บภาษียังไม่เป็นหลักแหล่งกล่าวคือ ประชาชนจะไม่สามารถเดินทางไปใช้บริการดังนี้เป็นจุดศูนย์กลาง เป็นต้น (กลุ่มนักวิชาการ. 2543 : 9)

เทศบาลตำบลแกลคำ อําเภอแกคด จังหวัดมหาสารคาม เป็นเทศบาลที่ได้รับการยกฐานะจากสุขาภิบาลเดิมตามบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 ที่กำหนดให้ผู้บริหารห้องดื่นและสมาชิกสภาห้องดื่นมาจากการเลือกตั้งซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนห้องดื่นจากแนวคิดที่จะมุ่งมั่นพัฒนาประเทศดังกล่าว รัฐบาลต่างมุ่งหลักความเป็นประชาธิปไตยเป็นสำคัญ กล่าวคือ เน้นการพัฒนาที่ประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชน การเริ่มพัฒนาประชาชนที่ทุกคนจะทำให้เกิดความรู้สึกถึงการมีคุณค่าของการอยู่ร่วมกันแต่การขึ้นประชาชนเป็นศูนย์กลางแห่ง การพัฒนาในระดับองค์กรปกครองส่วนห้องดื่นนั้น

จากประสบการณ์ในการทำงานของผู้วิจัยพบว่าผู้มานำเสียภาษีหรือผู้ใช้บริการมีข้อสังเกตดังนี้ ๆ หลายประการด้วยกัน เช่น เวลาที่ให้บริการแต่ละรายใช้เวลานานเกินไป กฎระเบียบ ข้อบังคับมีมากเกินไปเมื่อมีผู้มาเสียภาษีบางครั้งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบไม่อยู่และไม่มีผู้ใดทำหน้าที่แทนได้ เจ้าหน้าที่ไม่มีมุนยสัมพันธ์ที่ดี ระยะเวลาที่เปิดให้ใช้บริการมีจำกัด เป็นต้น และในขณะเดียวกัน ผู้ที่มีหน้าที่ดูแลเสียภาษีให้กับหน่วยงานราชการไม่ว่าจะเป็นภารกิจของกรมสรรพากร กรมสรรพาณิช หรือเทศบาลมักจะมีความพยายามที่จะไม่เสียภาษีหรือเสียภาษีในจำนวนที่น้อยที่สุด

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดเทศบาลตำบลแกลคำ และได้รับทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นซึ่งมีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บริการเสียภาษีต่อการจัดเก็บของเทศบาลตำบลแกลคำ อําเภอแกคด จังหวัดมหาสารคาม เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาและการบริหารงานการจัดเก็บภาษีให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการเสียภาษีต่อการจัดเก็บของเทศบาลตำบลแก่ค่า อำเภอแก่ค่า จังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ใช้บริการเสียภาษีต่อการจัดเก็บของเทศบาลตำบลแก่ค่า อำเภอแก่ค่า จังหวัดมหาสารคาม ที่มีความแตกต่างกันในเรื่อง เพศ อาชีพ และระดับการศึกษา
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของผู้ใช้บริการเสียภาษีต่อการจัดเก็บของเทศบาลตำบล แก่ค่า อำเภอแก่ค่า จังหวัดมหาสารคาม

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้ใช้บริการเสียภาษีมีความพึงพอใจต่อการจัดเก็บของเทศบาลตำบลแก่ค่า อำเภอแก่ค่า จังหวัดมหาสารคาม อよู่ในระดับปานกลาง
2. ผู้ใช้บริการเสียภาษีของเทศบาลตำบลแก่ค่า อำเภอแก่ค่า จังหวัดมหาสารคาม ที่มีเพศ อาชีพและระดับการศึกษา ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดเก็บภาษีแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ค้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ใช้บริการเสียภาษีของเทศบาลตำบลแก่ค่า อำเภอแก่ค่า จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 581 คน (สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบล แก่ค่า. 2552 : 16)
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ใช้บริการเสียภาษีในเขตเทศบาลตำบล แก่ค่า อำเภอแก่ค่า จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 237 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร การคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของท่าโรี ยามานาเคน (Yamane. 1973:727)
2. ข้อมูลค้านพื้นที่ ได้แก่ เขตเทศบาลตำบลแก่ค่า อำเภอแก่ค่า จังหวัดมหาสารคาม
3. ข้อมูลค้านเนื้อหา คือ ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการเสียภาษีต่อการจัดเก็บของ เทศบาลตำบลแก่ค่า อำเภอแก่ค่า จังหวัดมหาสารคาม ตามแนวคิดของนารี นันตศิรุล (2545 : 38) จำนวน 3 ค้าน ได้แก่ ค้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ ค้านขั้นตอนการ ให้บริการ ค้านสถานที่ที่ให้บริการ

4. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการวิจัย

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนเป็น

4.1.1 เพศ

4.1.2 อารีพ

4.1.3 ระดับการศึกษา

4.2 ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการเดียวกันยี่ต่อการจัดเก็บของเทศบาลตำบลแกedula อ่าเภอแกedula จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 3 ด้าน จำนวนเป็น

4.21 ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่

4.22 ด้านขั้นตอนการให้บริการ

4.23 ด้านสถานที่ที่ให้บริการ

5. ระยะเวลาที่ศึกษา ระหว่างเดือนเมษายน – เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2552

นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาในครั้งนี้ ศูนย์ฯได้ให้ความหมายศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการเดียวกันยี่ต่อการจัดเก็บของเทศบาลตำบลแกedula อ่าเภอแกedula จังหวัดมหาสารคาม ไว้ดังนี้

1. ความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการเดียวกันยี่ต่อการจัดเก็บของเทศบาลตำบลแกedula อ่าเภอแกedula จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ ด้านขั้นตอนการให้บริการ ด้านสถานที่ที่ให้บริการ

2. ภายนี้ หมายถึง สิ่งที่เรียกเก็บจากบุคคล ทรัพย์สิน หรือธุรกิจ ซึ่งภายนี้จะเสียให้กับเทศบาลเมือง 3 ประเภทคือ ภายนี้โรงเรียนและที่ดิน ภายนี้บำรุงท้องที่ และภายนี้ป่า

3. ประชาชนผู้ใช้บริการเดียวกันยี่ หมายถึง ผู้มารับบริการเดียวกันการเดียวกัน ให้กับเทศบาลตำบลแกedula อ่าเภอแกedula จังหวัดมหาสารคาม และอยู่ในบ้านที่ต้องเสียภาษีอย่างเดียว ได้อย่างหนึ่งดังนี้

3.1 ภายนี้โรงเรียนและที่ดิน ตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475 รวมแก่ใบฉบับที่ 4 พ.ศ. 2534

3.2 ภายนี้บำรุงท้องที่ ตามพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 และ พ.ศ. 2529

3.3 ภายนี้ป่า ตามพระราชบัญญัติภาษีป่า พ.ศ. 2510 รวมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2534

4. เทศบาล หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ได้แก่เทศบาล ตำบลแภกด้า อําเภอแภกด้า จังหวัดมหาสารคาม

5. การให้บริการ หมายถึง การให้บริการประชาชนในการจัดเก็บภาษีของเทศบาล ตำบลแภกด้า อําเภอแภกด้า จังหวัดมหาสารคาม

5.1 ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ หมายถึง เจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาปัญหา กฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีให้ท่านเข้าใจเป็นอย่างดี เจ้าหน้าที่ให้การต้อนรับด้วยหน้าตา ยิ้มแย้มแจ่มใส เจ้าหน้าที่เตือนใจที่จะให้บริการต่อประชาชนผู้ใช้บริการเสียภาษี มีการจัด เจ้าหน้าที่ไว้บริการเวลาพักเที่ยงต่อผู้มารับบริการเสียภาษีที่สำนักงาน การจัดเก็บภาษีท่าน ได้รับความเสมอภาคและเท่าเทียมกัน เจ้าหน้าที่มาปฏิบัติงานตรงตามเวลา เจ้าหน้าที่ให้บริการ ด้วยความสุภาพ เจ้าหน้าที่ให้ความรู้หรือคำแนะนำแก่ผู้ที่มารับบริการเสียภาษีอย่างละเอียด

5.2 ด้านขั้นตอนการให้บริการ หมายถึง ขั้นตอนในการชำระภาษีเข้าไปยัง ไม่ชัดชื่อน ใช้เวลาในการคิดต่อชำระภาษีไม่นาน มีการจัดทำป้ายบอกงานและเจ้าหน้าที่ ผู้รับผิดชอบ มีการจัดทำป้ายบอกขั้นตอนและหลักฐานประกอบการขอรับบริการ เอกสารที่ ต้องกรอกรายละเอียดเกี่ยวกับการชำระภาษีสามารถเข้าใจง่าย ไม่ยุ่งยาก เจ้าหน้าที่คุ้มครอง การกรอกแบบฟอร์มการชำระภาษีและสื่อสารกับผู้รับบริการเสียภาษีชัดเจน มีการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลเกี่ยวกับขั้นตอนในการให้บริการเสียภาษี มีการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล เกี่ยวกับระยะเวลาในการเสียภาษี

5.3 ด้านสถานที่ที่ให้บริการ หมายถึง บริเวณภายในสำนักงานกว้างขวางไม่ คับแคบ บริเวณภายในสำนักงานมีแสงสว่างเพียงพอ บริเวณภายในสำนักงานมีที่นั่งเพียงพอ สำหรับผู้มารับบริการ บริเวณภายในสำนักงานความสะอาดและถูกสุขาลักษณะ บริเวณภายใน สำนักงานมีความสวยงาม บริเวณภายในสำนักงานมีความเหมาะสมต่อการให้บริการจัดเก็บภาษี มีการจัดน้ำดื่มไว้ให้บริการแก่ประชาชนผู้มารับบริการ มีลิ้งอำนวยความสะดวกสะดวกอื่นๆ เช่น โทรศัพท์ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อเสนอที่ได้จากการวิจัยจะเป็นข้อมูลในการนำมาเป็นแนวทางในการจัดทำ ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงระบบการจัดเก็บภาษีและให้ประชาชนได้รับความพึงพอใจในการ บริการมากยิ่งขึ้น